

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

59.

64

Carmina

AB AMICIS

DECANTATA,

NVPTIIS HONESTI ET

docti viri Henrici Fabri scholæ Bern-

burg : Cantoris vigilantissimi, & ho-

nestæ ac modestæ sceminæ Saræ Cra-

mers Ioannis Crameri ciuis p. m. no-

stratis relictæ viduæ, Celebra-

tis Bernburgi anno 1596.

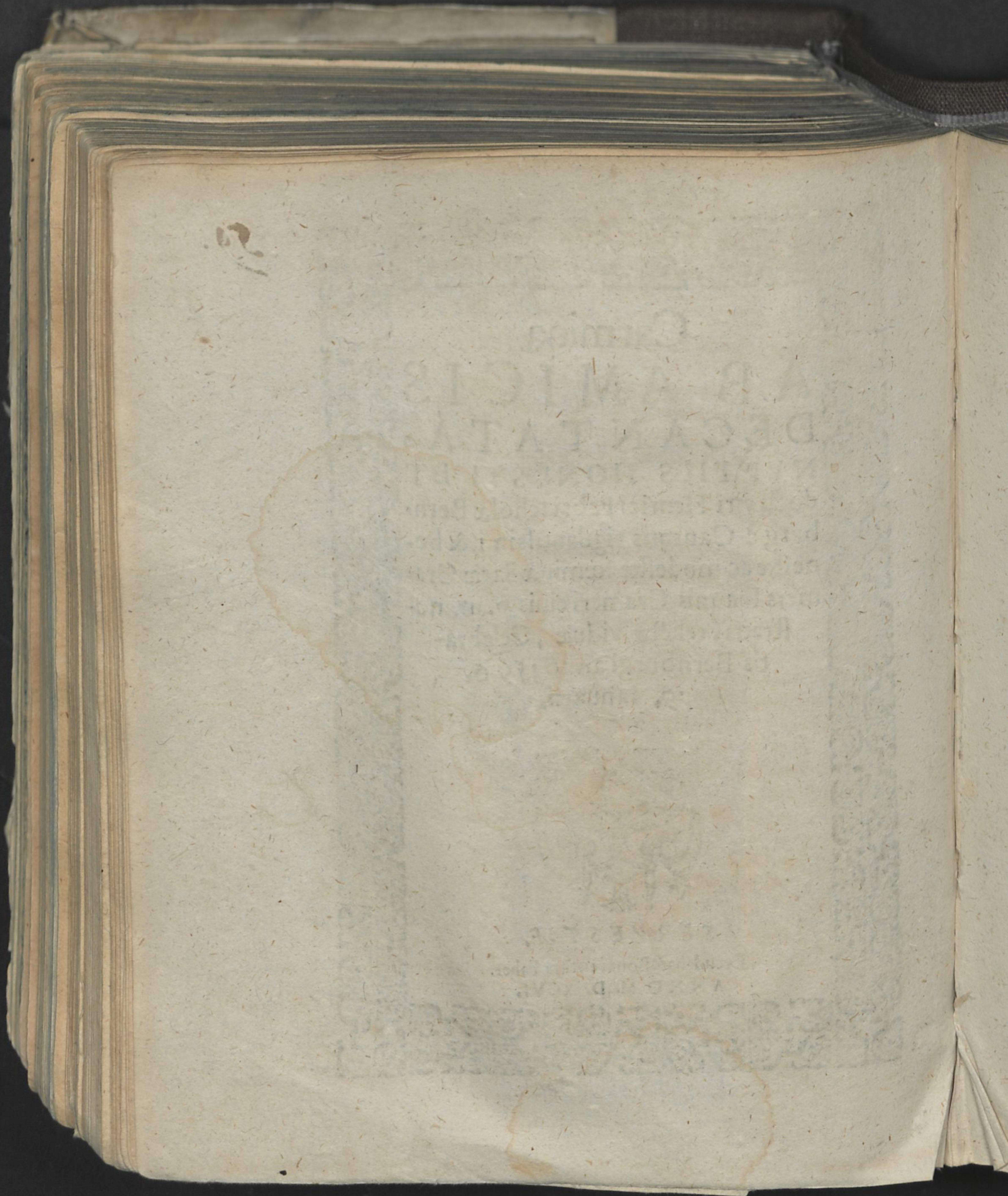
19. Ianuarii,

SERVESTÆ.

Excudebat Bonaventura Faber.

ANNO M. D. XCVI.

Parodia

Ad odam 11. lib. 2. carm. Horatij

Nuptijs

*Honesti & docti viri Henrici Fabri, scholæ Bern-
burg: Cantoris uigilantißimi decantata.*

Vid dissolutis Papa Quiritibus
Henrice, de sancto recinat malè
Myserio lecti, remittis
Credere, nec trepidas in vsum
Possentis æui magna: Subit retró
Ardor iuuentæ, dein' Deus & decor
A quoq; sinceros amores
Iure rogans, sociamq; vitam.
Non semper æquis solibus est honos
Veris, nec vno coniugium nitet
Vultu. Quid instanti tuum sic
Mole volens animum fatigas?
Cur non solutus vel thalamo, uel hac
Amens abhorrens coniuge, plus magis
Nardo leues vnctum capillos
In scelus expositumq; scortum.
Amplecteris? retractat id in reos
Vindicta ditis. Quæ Venus ocuis
Restinguet Henrici calentis
Pectora conveniente succo?
Quis Musicum nostrum trahet in thorum?
Dic cum tribus cœlebs SARA Gratiis
Maturet, vxoris pudicæ
More prius venerata fædus.

Henricus Eiche

N. Anhalt.

A 2

CVM maximè secunda
Sunt res, euntq; nostrum
Ad nutum, oportet omnes
Tum maximè videre
Et cogitare, fronte
Qua ferre, sortis iram
Vicissitudinemq;
Omnem, velint, acerba.
Collega sic amice
Cui iura contrahenda
Pudica, casta, sancta,
Verenda, matrimoni
Sortis vices ad omnes
Ut se paret necesse
Scis esse nec monendus.

Tantum ergo honoris ergo
Et moris (à me honoris
Si quid tibi tuisq;
Tadis venire possit.)
Solennitatis atq;
Tuae, meam inuabit
Inconditam Thalam
Incondito referre
Et claudi cante metro
Malæ suum vnde ducant
Et impia maritæ
Ortum, reiq; par sint
Cui atq; conferantur
Simonide à profano.

Quandam inquit ille scropha
Ceno satam rigente;
Hæc inquinata passim
Sinit scatere cuncta
Luto domi, atq; sordes
Pinguescit inter ipsas.
Est vulpe nata vafra

Et vxor, hanc peritam
Rerum ferunt quidem, sed
Dolis referta multis
Facit suoq; fucum
In omnibus marito.

Clamore summa & ima
Miscet nec audit vllum
Turgente bile, fœdus
Quam procreat catellus.
Mari edita tumentis
Nil impotentius sol
Vidit, molesta cunctis,
Immitis, insolentem
Iram gerens amicis
Atq; hostibus timenda.

Est peior orta terræ
Ex puluere, huius artes
Vnæ foco asidere
Et stertere & vorare.

Quam conferunt a fello
Hæc ni minis adacla
Et vapulet ter vno
Die haud facit, maritus
Quod iusserit, labore
Abhorret atq; ab omni.

Est triste prorsus illud
Ex fele quod creatum
Fertur genus dolosa:
Nil huic inest venusti
Nil gratiæ, leporis
Vivo manu rapace
Infert acerba damna,
Toruum vidensq; lites
Serit fouet perennes.

Deinde equo comanti
Iuba parem esse dicunt,

Que

Quaecunq; tempus omne
Consumit eluendo
Sordes, comasq; ductas,
Ornando dente eburna,
Est sumtuosa, vestes
Gemmis amat superbas.

Tum simulam referre
Quæ creditur proteruam
Est pessima omnium, atq;
Hoc mente versat vnum
Ut quod scelus subinde
Perpetret, ac in-ausum
Nihil relinquat vnquam
Quod mordeat maritum.

Hæc, sponse amice, Græci
Simonidis poëtæ,
Sint æstimanda quanti,

Figmenta, quouë haberi
Fas sit loco, sat illud
Constat. Tuis mala ista,
Defendat, atq; pestes.
Tadis, tori iugalis
Autor Deus, viraq;
Plastes, datorq; solus.

Hic largiatur oro
Apem tibi pudicam
Piam, laboriosam
Et tot beatitates,
Quod albicans pruinas
Hyems creat, quod almas
Tellus soluta flores
Tepente vere fundit,
Æther quot vndiq; ingens
Stellis micat coruscis.

Christophorus Ludovicus
Baccalaureus scholæ patriæ.

ALIVD.

Vis ille, templum qui petit, en, sacrum?
Quænam illa, templum quæ petit, en, sacrum?
Est sponsus ille, est illa sponsa,
Sacra parant thalami iugalis.
Nunc fautor adsis, auctor vt ipsemet
I O V A adfuisi connubio, iubens,
Mysterium ut sancti sacratum
Esset amoris amor iugalis,
Amoris, inquam, progenies tua

Eccle-

Ecclesiam quo perpetuo fouet,
Aequare fando quem nec ora
Mille ualent, neq; mille lingua.
Ceu sponsa sponsi flagrat amoribus,
Sponsusq; sponsæ flagrat amoribus:
Sic & suæ CHRISTVS perenni
Arsit, & ardet amore sponsæ.
Verbis ut inter se sua coniuges
Arrhisq; firmant fœdera mutuis
Quæ non die diuulsas unquam
Soluat amor citius supremâ.
Sic uoce uerbi, sic genuo, sacri
(ô quantus ardor!) fœdere obside,
Sponsæ sacramento fidem dat
Rite suæ, ecce, suam I E H O V A.
Ceu coniugum nil, quicquid habent boni,
Commune non est: quicquid habet, suæ
Ecclesiæ sic commodorum
Omne fouetq; , dicatq; CHRISTVS.
Ceu dant feraces plurima coniuges
Lecti feracis, pignora, liberos:
Sic uoce uerbi CHRISTVS agmen,
Legit ut antè, legit, legetq;.
Ceu cura fedi prouida coniugis
Nuptiam tueitur, dira nec horridæ
Vis sortis hos diuellit unquam,
Polliciti & fidei feraces:
Ecclesiam sic & regit & legit.
Rerumq; seruat turbine tristium
CHRISTVS, nec ullis in periculis
Deserit, auxilio uocatus:
Ad regna cœli donec eam uocet

Partemq;

Partemq̄, turpi criminis & patri
 Non labe turpem sistat, omnis
 Sed macula scelerisq̄ puram.
 Ecclesie istos atq̄ Dei decet
 Nexus voluent corde, iugalia
 Quis uincla cura sunt, amorem
 More Dei ut studeant fouere.
 Sponsis quod ipsum mente sit ut novis
 Alia repostum: Numen amabile
 Nunc, euge! uotes, euge! nostri
 Pectoris unanimes uocemus.
 Huc ter uocatus IOVA ades, huc ades,
 Fœdusq̄ firma numine tu tuo
 Ardor sit unus, da, fidesq̄
 Vna animis pariter duobus.
 Da prole pulcra sit iborus hic ferax,
 Vincatq̄ fœtus arboreos suis:
 O annue his uotis, & adde
 Commoda plura, Deus, petitis.

X P O N O Δ Ι Σ Ο Ι Ο N .

Nuptia Sara Henrico est, toties hoc LVCEI Vbi anno
 LVX qVot SVnt Charles pLea Des Aonl Des.

Martinus Quehmatus Coldicensis
 debita gratitudinis ergo F.

VOTVM NVPTIALE.

A Vrora tandem surgit, 10! diem
 Fausto reducens omine SARA quo

se

Se gaudet HENRICO pudica
More & amore pio iugari.
Foua hoc secundet connubium pater,
Ornetq; Natus munere idem suo,
Et Spiritus quos movit ignes,
Hos foueat sacer ipse sacros.
Sic prole sponsum sic faciet patrem
Se sponsa matrem multiplici: suis
Et fertilis fœtus ad æquet
Fœtibus usq; oleæ feraces.

Ioannes Schönlebius Budissinus nuptiis præce-
ptoris benenenti vouebat.

ALIVD.

 Vge dedit castam costam, comitemq; fidelem
Auctor connubij fautor & ipse Deus.
Hæc tibi, sponse, tibi sit pergratissima conjux,
Et iuxta summum sit tibi cara Deum.
Concertate fide, quantumq; potestur, amore:
Namq; sine his lectus nil nisi luctus erit.
Viuite felices: vobis felicia cuncta
Cedent: felici prole replete domum.
Sic bonitas Domini vos circumfundet, ut una
Mente celebretis numina summa Dei.

Andreas Marsilius Neunensis
gratitudinis ergo.

Nov 1996

8

ULB Halle 3
002 063 808

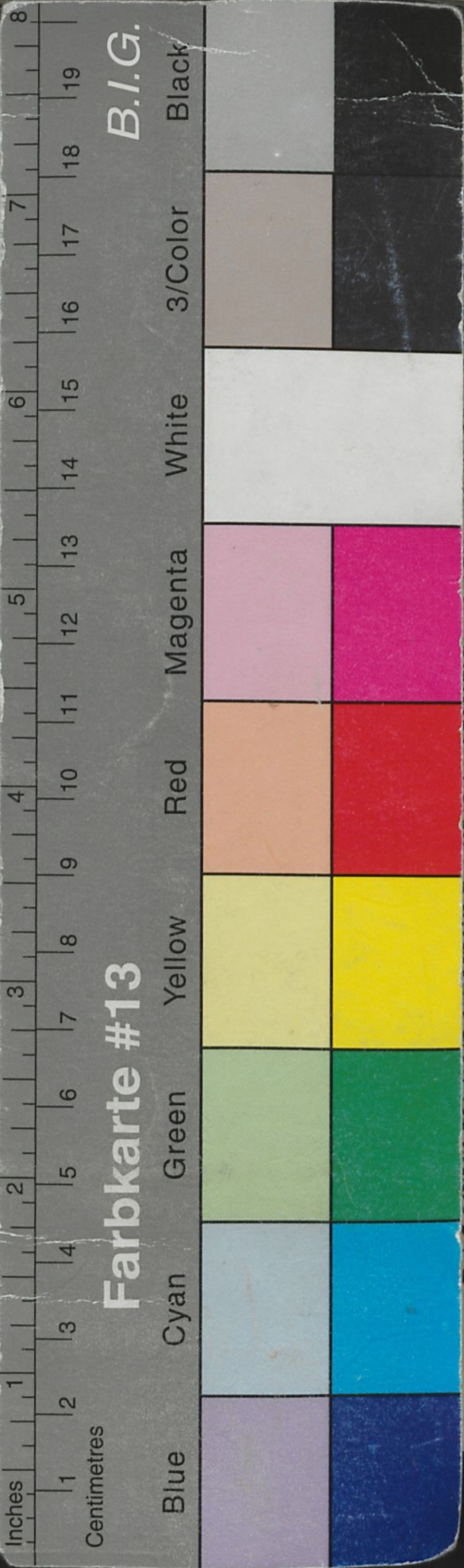
nicht aufg., da unvollst. u.
nicht zu ermitteln!

28 a / 50 1996 |

VB 17

M

59.
64

Carmina
AB AMICIS
DECANTATA,
NUPTIIS HONESTI ET
docti viri Henrici Fabri scholæ Bern-
burg: Cantoris vigilantissimi, & ho-
nestæ ac modestæ sceminæ Saræ Cra-
mers Ioannis Crameri cuius p. m. no-
stratis relictæ viduæ, Celebra-
tis Bernburgi anno 1596.
19. Ianuarii,

SERVESTÆ.
Excudebat Bonaventura Faber.
ANNO M. D. XCVI.